Acatistul Sfântului cuvios Visarion din Egipt, făcătorul de minuni
(s.v. 6 iunie / s.n. 19 iunie)

Sfântul cuvios Visarion din Egipt, făcătorul de minuni (s.v. 6 iunie / s.n. 19 iunie):

https://www.academia.edu/103065707/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Visarion_din_Egipt_f%C4%83c%C4%83torul_de_minuni_s_v_6_iunie_s_n_19_iunie_

https://archive.org/details/sf.-visarion-din-egipt

https://www.slideshare.net/slideshow/sfantul-cuvios-visarion-din-egipt-facatorul-de-minuni-s-v-6-iunie-s-n-19-iunie/269737533

***

Materiale despre Sfântul cuvios Visarion din Egipt:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Visarion+din+Egipt

https://independent.academia.edu/emystea/Sfin%C5%A3i-cuvio%C5%9Fi-%C5%9Fi-cuvioase

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Visarion+din+Egipt

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.

Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Sfântului cuvios Visarion - 6 iunie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=wJuU-BLTGHo

****

Troparul cuviosului Visarion, glasul al 8-lea: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Visarion, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

&&&

Condacul 1
Înger în trup, comoară de sfinţenie te-ai arătat lumii, părintele nostru Visarion, luminându-ne sufletele noastre cu viaţa ta cea dumnezeiască. Pentru aceasta, cu credinţă cinstirea noastră îţi aducem: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!***

Icosul 1
Născut şi crescut după trup în Egipt, din tinereţe L-ai iubit pe Hristos. Lumina darului lui Dumnezeu a răsărit în inima ta, iar tu te-ai păzit cu toată luarea aminte de întinăciunea păcatului, ferindu-te a-ţi păta haina duhovnicească îmbrăcată la Sfântul Botez. Pentru aceasta te lăudăm:
Bucură-te, floare a dragostei cuvioase;
Bucură-te, gândire la poruncile lui Dumnezeu;
Bucură-te, strajă neadormită a focului dumnezeiesc;
Bucură-te, mireasmă a voii dumnezeieşti împlinite;
Bucură-te, fierbinte rugătorule;
Bucură-te, sfeşnic purtător de lumină dumnezeiască;
Bucură-te, conştiinţă mângâietoare a milei şi măreţiei lui Dumnezeu;
Bucură-te, ridicare cu duhul mai presus de fire;
Bucură-te, covârşire a firii slăbite de păcat;
Bucură-te, că ai coborât cerul în inimă;
Bucură-te, viaţă închinată lui Hristos;
Bucură-te, mlădiţă a Viei Cereşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 2-lea

Ca o albină te-ai sârguit a cerceta pe cuvioşii părinţi care locuiau în Sfintele Locuri ale Ierusalimului şi ai cules din florile pustiei duhovnicesc nectar, pentru sufletul însetat de Hristos. Pe cuviosul Gherasim, căruia un leu îi slujea, te-ai învrednicit astfel a-l vedea în pustia Iordanului. Împreună rugaţi-vă şi acum să ne învrednicim milostivirii dumnezeieşti, ca uniţi cu voi într-un cuget şi o inimă să cântăm Sfintei Treimi: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Aşa ai văzut pe mulţi alţi părinţi care vieţuiau acolo prin diferite locuri şi străluceau în fapte bune şi cu care vorbind ai câştigat mult folos sufletului tău, Sfinte părinte Visarion:
Bucură-te, fagure plin de mierea virtuţilor;
Bucură-te, că din multe flori te-ai ostenit a o afla;
Bucură-te, căutare neobosită a lui Hristos;
Bucură-te, împreună-călător cu smerita cugetare;
Bucură-te, râvnitor al Sfinţilor părinţi;
Bucură-te, arătător de cele cereşti;
Bucură-te, descoperitor al înţelepciunii dumnezeieşti;
Bucură-te, lucrător al tainelor lui Hristos;
Bucură-te, iubitorule al dreptei socoteli;
Bucură-te, închinătorule în duh şi adevăr;
Bucură-te, că picuri duhovnicească rouă în sufletele celor credincioşi;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 3-lea

Alergai neobosit spre hotarul Vieţii celei veşnice şi cu curaj înfruntai arşiţa pustiei, cuvioase părinte, pentru a te uni cu ceata Sfinţilor părinţi, de care alipindu-te, pururi cânţi: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Întorcându-te la locul tău, ai dobândit ca părinte duhovnicesc pe cuviosul Isidor Pelusiotul, de a cărui deasă povăţuire mult folosindu-te, te-ai îndreptat către viaţa cea aspră:
Bucură-te, vistierie nefurată a învăţăturilor părintelui tău;
Bucură-te, sabie a duhului, ascuţită de piatra ascultării;
Bucură-te, că ai crescut în tine chipul fiului duhovnicesc;
Bucură-te, ostaş nebiruit în războiul nevăzut;
Bucură-te, învăpăiere spre cele dumnezeieşti;
Bucură-te, pătimitorule de bunăvoie pentru Hristos;

Bucură-te, că ai iubit simplitatea şi nevinovăţia;
Bucură-te, pământ bun, care ai înmulţit darurile dumnezeieşti;
Bucură-te, jertfă de sine, mistuită de focul ceresc;
Bucură-te, lepădare de sine pentru Hristos;
Bucură-te, sluga Domnului cea credincioasă şi înţeleaptă;
Bucură-te, răbdare şi dragoste care îmbrăţişezi toată lumea;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 4-lea

Împărţind săracilor şi mănăstirilor averea rămasă de la părinţi, te-ai făcut monah şi te-ai înstrăinat desăvârşit de cele trecătoare, rămânând în inima ta singur cu Hristos, căruia neîncetat Îi cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Te-ai sălăşluit în loc pustiu, iubind liniştea cea după Dumnezeu, obosindu-te cu multe osteneli şi omorând patimile trupeşti cu nevoinţele pustniceşti, cuvioase Visarion, părintele nostru. Pentru aceasta, după vrednicie lăudându-te, îţi cântăm:
Bucură-te, îngerească petrecere;
Bucură-te, vas plin de mirul întregii înţelepciuni;
Bucură-te, bună mireasmă a rugăciunii curate;
Bucură-te, că prin postirea peste măsură ai arătat nemăsurată râvnă după duhovniceasca hrană;
Bucură-te, mişcare nemişcată spre cele de sus;
Bucură-te, pogorâre în adâncul smereniei;
Bucură-te, că ai luat pe umeri jugul lui Hristos;
Bucură-te, că toate pentru El ai lăsat;
Bucură-te, legământ veşnic al iubirii duhovniceşti;
Bucură-te, sărac îmbogăţit în Dumnezeu;
Bucură-te, sare a pământului;
Bucură-te, lumină lumii şi călăuză spre Hristos;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 5-lea

Uneori posteai toată săptămâna, iar alteori petreceai fără de hrană şi băutură patruzeci de zile, cu ochii duhului aţintiţi spre Pomul Vieţii, cuvioase Visarion, cântând în chip negrăit: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Odată, între mărăcini stând şi având mâinile, ochii şi cugetul îndreptate spre cer, ai petrecut patruzeci de zile şi nopţi în rugăciuni gânditoare de Dumnezeu:

Bucură-te, stâlp neclintit al Bisericii;
Bucură-te, rugăciune, scară de la pământ la cer;
Bucură-te, contemplare a celor negrăite;
Bucură-te, cugetare dreaptă şi neprihănită în Sfânta Treime;
Bucură-te, închinare adâncă la hotarul de taină al dumnezeirii;
Bucură-te, bucurie a vederii duhovniceşti;
Bucură-te, că te-ai cutremurat înaintea descoperirilor cereşti;
Bucură-te, că nu ţi-ai mişcat trupul câtuşi de puţin în acest timp;
Bucură-te, că nu ai gustat nimic, nici nu ai gândit către cineva;
Bucură-te, că nu ai dormit, nici nu ai slăbit de fireasca neputinţă;
Bucură-te, că nu ţi-ai aplecat mintea spre cele pământeşti;
Bucură-te, că te-ai pătruns cu totul de dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 6-lea

Dăruind neabătut sângele nevoinţelor tale pentru Hristos, te umpleai de duh, urmând celor netrupeşti puteri. Aşa te-ai învrednicit de mari faceri de minuni, pentru ca să se slăvească şi mai mult prin tine numele lui Dumnezeu, în inimile celor care-I cântă: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

După cum Moise a prefăcut apele cele amare întru dulceaţă, cu lemnul arătat de Dumnezeu, ca să adape pe Israel cel însetat, tot astfel şi tu, cuvioase Visarion, ai îndulcit amărăciunea apei de mare cu rugăciunea şi însemnarea Sfintei Cruci, ca să adapi pe ucenicul cel slăbit de sete. Iar apoi, nelăsându-l să ia provizii de apă, i-ai descoperit în chip lămurit desăvârşita credinţă în purtarea de grijă a lui Dumnezeu:
Bucură-te, credinţă ce muţi munţii;
Bucură-te, grijă doar de cele cereşti;
Bucură-te, dar şi împreună purtare a crucii aproapelui;
Bucură-te, făcătorule de minuni, cel mare între părinţi;
Bucură-te, cel asemenea prorocilor de demult;
Bucură-te, că urmând lui Hristos ai primit şi chipul de părinte duhovnicesc;
Bucură-te, slujire de Dumnezeu şi de aproapele;
Bucură-te, că ai zugrăvit cu viaţa icoana sfinţeniei;
Bucură-te, comoară ascunsă în Hristos;
Bucură-te, că din marea vieţii ne scoţi apa dulce şi răcoritoare a milostivirii dumnezeieşti;
Bucură-te, pom răsădit la izvorul Vieţii celei veşnice;
Bucură-te, tărie a nădejdii neclintite;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 7-lea

Te-ai asemănat, cuvioase Visarion şi lui Isus al lui Navi, căci precum acela a înfrânt pe amorei oprind soarele în calea sa, tot aşa ai făcut şi tu. Căci purtai în tine pe Soarele cel înţelegător, căruia toate I se supun. Pentru aceasta ne minunăm şi slăvim pe Hristos, cântând împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Mergând cu ucenicul tău, Dula la sălaşul unui stareţ, se apropia soarele de apus şi calea era încă depărtată. Deci te-ai rugat Domnului, cuvioase Visarion, să poruncească soarelui a sta până veţi ajunge la robul lui Dumnezeu. Şi aşa s-a făcut, căci n-a apus soarele până ce ai sosit, părinte la acel stareţ. Pentru aceasta cu minunare cântăm:
Bucură-te, cel binecuvântat de Domnul cu daruri mai presus de fire;
Bucură-te, că i-ai ruşinat pe nevăzuţii vrăjmaşi;
Bucură-te, smerenie înălţată de Hristos;
Bucură-te, lumină neînserată;
Bucură-te, fiu iubit al Tatălui Ceresc;
Bucură-te, cuvânt cu putere multă;
Bucură-te, arătare a tainei iubirii;
Bucură-te, inimă făcută altar al închinării;
Bucură-te, rugăciune ascultată de Dumnezeu;
Bucură-te, mijlocire prin care ne îndreptăm viaţa;
Bucură-te, facere de bine nedrămuită;
Bucură-te, că Hristos ţi-a dăruit cele cu neputinţă la oameni;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 8-lea

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, care te-a învrednicit, ca şi pe Sfântul proroc Ilie, a chema în vreme de secetă cu rugăciunea, ploaie îndestulată din cer pe pământ. Şi nu o dată sau de două ori, ci de mai multe ori, ca să se învedereze plinătatea darului în lucrătorii marii şi desăvârşitei rugăciuni. Pentru aceasta slăvim pe Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Încă şi cu prorocul Elisei te-ai asemănat, căci precum acela a trecut apele Iordanului, despărţindu-le cu cojocul lui Ilie, tot aşa ai întărit cu rugăciunea firea apelor. Pentru că Nilul îl străbăteai ca pe uscat şi oriunde ţi se întâmplau pâraie le treceai cu picioarele goale, îţi cântăm:
Bucură-te, credinţă dincolo de hotarele vederii trupeşti;
Bucură-te, că ai făcut roade vrednice de pocăinţă;

Bucură-te, plâns nelipsit după Dumnezeu;
Bucură-te, că rugăciunile tale ne pogoară şi nouă roua duhovnicească;
Bucură-te, că răcoreşti cu ea sufletele celor necăjiţi;
Bucură-te, cel care ne ajuţi să păşim peste valurile ispitelor;
Bucură-te, cel care calci peste puterea vrăjmaşului;
Bucură-te, neîncetată pomenire de Dumnezeu;
Bucură-te, stare plină de evlavie înaintea lui Hristos;
Bucură-te, străpungere a inimii în faţa morţii şi a Judecăţii;
Bucură-te, aflare a smereniei pruncilor;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 9-lea

Văzându-ţi smerenia, părinţii din schitul unde petreceai oarecând n-au îndrăznit să te roage să scoţi duhul necurat din omul cel îndrăcit, ci cunoscând că numai tu o poţi face, l-au pus chiar în locul unde urma să vii în biserică. Dar când ai intrat şi l-ai văzut, nu ai vrut să-l tulburi pe acel om. Atunci ei te-au rugat să-l scoli, iar tu, abia atingându-l şi îndemnându-l, ai izgonit în acel ceas pe diavol şi toţi cu bucurie au cântat: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

N-ai voit cu nici un chip să fii slăvit de oameni, socotindu-te pe tine păcătos şi nevrednic. Pentru aceasta ai fost încununat cu dumnezeiască slavă, umbrit fiind de Duhul Sfânt:
Bucură-te, alergare pe calea cea strâmtă;
Bucură-te, foc înfricoşător pentru vrăjmaşii nevăzuţi;
Bucură-te, foc mângâietor pentru cei credincioşi;
Bucură-te, că ne aprinzi râvna după cele dumnezeieşti;
Bucură-te, mucenic de bunăvoie, care strici cursele diavoleşti;
Bucură-te, că ai omorât pentru Hristos mila de sine;
Bucură-te, blândeţe neclătinată;
Bucură-te, clădire a temeliei sufletului pe dragostea lui Hristos;
Bucură-te, floare aleasă în grădinile Raiului;
Bucură-te, trezvie a inimii luminate de ochiul conştiinţei;
Bucură-te, braţe părinteşti iubitoare;
Bucură-te, că nu treci cu vederea rugăciunile noastre, ale păcătoşilor;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 10-lea

Înţelegând din viaţa ta, cuvioase, că în inimile celor blânzi şi smeriţi Se odihneşte Domnul, ne cucerim de bunătatea Lui nemăsurată şi ne închinăm Chipului Său mântuitor, cântând împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Odată, un frate din schit a căzut într-o greşeală, iar preotul îi poruncea să iasă din biserică, ca un de tot nevrednic. Deci, cuvioase Visarion, sculându-te, ai ieşit şi tu împreună cu acela, zicând: „Şi eu sunt păcătos ca acesta!”. Pentru aceea îţi cântăm:
Bucură-te, ciorchine al smeritei cugetări;
Bucură-te, stare neclătinată a minţii;
Bucură-te, tron al simplităţii;
Bucură-te, cuget neiscoditor;
Bucură-te, plâns curăţit de orice pată;
Bucură-te, candelă a dreptei socoteli;
Bucură-te, neprihănită prihănire de sine;
Bucură-te, untdelemn al milostivirii;
Bucură-te, ridicare a celor căzuţi;
Bucură-te, sprijin în neputinţele noastre;
Bucură-te, lumină nejefuită a rugăciunii;
Bucură-te, lucrător pentru mântuirea lumii;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 11-lea

Patruzeci de ani nu te-ai culcat pe coaste ca să te odihneşti, ci şezând, primeai numai puţin somn. Iar pe ucenici îi sfătuiai să fie treji, spre paza de cursele vrăjmaşului şi spre asemănarea cu Heruvimii şi Serafimii, care neîncetat cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Tot meşteşugul duhovnicesc cel tămăduitor îl arătai cu fapta şi cu cuvântul ucenicilor, ca să se păzească şi să se smerească pururi în faţa lui Dumnezeu, fugind de nelucrare şi de părerea de sine ca de nişte furi cumpliţi şi pricinuitori ai căderii:
Bucură-te, fugă de păcate şi casă a nepătimirii;
Bucură-te, inimă nerobită;
Bucură-te, dragoste desăvârşită;
Bucură-te, neagonisitorule de cele pământeşti;
Bucură-te, pasăre rătăcitoare, umbrită de harul dumnezeiesc;
Bucură-te, cel flămând şi însetat şi gol, că în Domnul ţi-ai pus nădejdea;
Bucură-te, râvnitor al Fericirilor lui Hristos;
Bucură-te, fericită întristare şi înstrăinare de mândrie;

Bucură-te, singurătate împodobită de frumuseţea rugăciunii curate;
Bucură-te, diamant al răbdării pustniceşti;
Bucură-te, împreună-liturghisitor cu îngerii;
Bucură-te, păzitor al tainelor dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 12-lea
Ajungând la adânci bătrâneţi, te-ai mutat la viaţa cea neîmbătrânită şi ai trecut de la plângere la bucuria cea veşnică, cu darul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia Îi cânţi împreună cu cetele sfinţilor: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
De săgeata iubirii pătrunzându-te cu totul, te-ai înălţat la cele cereşti ca un fiu al Împărăţiei şi aşa chip de icoană te-ai făcut, prin care şi noi primim ajutor şi luminare de sus:
Bucură-te, că ai ajuns la măsura vârstei plinătăţii lui Hristos;
Bucură-te, că ai intrat în slava cea neapropiată;
Bucură-te, fulger de har, ce arzi duhurile cele viclene;
Bucură-te, stea mult luminoasă a Bisericii;
Bucură-te, luminare a celor întunecaţi de patimi;
Bucură-te, rază de nădejde a deznădăjduiţilor;
Bucură-te, înger pământesc şi om ceresc;
Bucură-te, sol al Treimii;
Bucură-te, bucurie a Maicii Domnului;
Bucură-te, neadormit mijlocitor al credincioşilor;
Bucură-te, izbăvitorule de toată boala şi întunecimea;
Bucură-te, cale a vieţii deschisă spre cer;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte cuvioase Visarion, primeşte smerita noastră rugăciune şi fii nouă mijlocitor înaintea scaunului Sfintei Treimi. Alungă cu văpaia rugăciunilor tale pe tot potrivnicul şi luminează-ne calea spre Hristos, ca izbăvindu-ne de toată povara neiubirii, să nu ne aflăm osândiţi la Judecată, ci să ne învrednicim a cânta în vecii nesfârşiţi: ***Aliluia!***

Apoi se rostesc iarăşi:

Icosul 1

Născut şi crescut după trup în Egipt, din tinereţe L-ai iubit pe Hristos. Lumina darului lui Dumnezeu a răsărit în inima ta, iar tu te-ai păzit cu toată luarea aminte de întinăciunea păcatului, ferindu-te a-ţi păta haina duhovnicească îmbrăcată la Sfântul Botez. Pentru aceasta te lăudăm:
Bucură-te, floare a dragostei cuvioase;
Bucură-te, gândire la poruncile lui Dumnezeu;
Bucură-te, strajă neadormită a focului dumnezeiesc;
Bucură-te, mireasmă a voii dumnezeieşti împlinite;
Bucură-te, fierbinte rugătorule;
Bucură-te, sfeşnic purtător de lumină dumnezeiască;
Bucură-te, conştiinţă mângâietoare a milei şi măreţiei lui Dumnezeu;
Bucură-te, ridicare cu duhul mai presus de fire;
Bucură-te, covârşire a firii slăbite de păcat;
Bucură-te, că ai coborât cerul în inimă;
Bucură-te, viaţă închinată lui Hristos;
Bucură-te, mlădiţă a Viei Cereşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!

Condacul 1
Înger în trup, comoară de sfinţenie te-ai arătat lumii, părintele nostru Visarion, luminându-ne sufletele noastre cu viaţa ta cea dumnezeiască. Pentru aceasta, cu credinţă cinstirea noastră îţi aducem: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase Visarion, de Dumnezeu purtătorule!***

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului cuvios Visarion şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin !

Vieţile Sfinţilor - Viaţa prea cuviosului părintelui nostru Visarion (6 iunie)

Cuvant Ortodox - Sfântul Visarion - 6 iunie: **https://www.youtube.com/watch?v=FMh2wsMc9hM&list=PLQe0QKKQ08KHwD6N3zGwPi6zI9gxi24qy&index=17**

***

Visarion, marele între părinţi, s-a născut şi a crescut în Egipt. Din tinereţe a iubit pe Hristos şi a răsărit în inima lui lumina darului lui Dumnezeu. El s-a păzit de toată întinăciunea păcatului, nepătându-şi haina cea duhovnicească, pe care a luat-o de la Sfântul Botez.

Cercetând sfintele locuri de la Ierusalim, a văzut pe cuviosul Gherasim, care-şi petrecea viaţa în pustiul Iordanului, şi căruia îi slujea un leu. Asemenea, văzând şi pe mulţi alţi părinţi care vieţuiau acolo prin diferite locuri şi care străluceau în fapte bune şi, vorbind cu dânşii, a câştigat mult folos sufletului său.

După ce s-a întors la locul său, şi-a dobândit ca părinte duhovnicesc pe cuviosul Isidor Pelusiotul. Adeseori se ducea la el, povăţuindu-se de învăţăturile lui cele folositoare, şi s-a îndemnat spre viaţa cea aspră.

Împărţindu-şi săracilor şi mănăstirilor averea rămasă de la părinţi, s-a făcut monah. Şi, ducându-se într-un loc pustiu, petrecea în linişte, obosindu-se cu multe osteneli

şi omorându-şi trupul cu nevoinţe pustniceşti. Astfel, fiind în trup, se asemăna celor fără de trup. Postirea lui era fără de măsură, pentru că uneori nu mânca toată săptămâna, iar alteori petrecea fără de hrană şi fără de băutură patruzeci de zile.

Odată, stând în mijlocul unor mărăcini şi având mâinile, ochii şi gândul îndreptate către cer, a petrecut astfel patruzeci de zile şi de nopţi în rugăciuni gânditoare de Dumnezeu. El a stat neclintit ca un stâlp, nemişcându-şi cât de puţin trupul din acel loc, negustînd ceva în aceste zile, negândind către cineva, nedormitând, neslăbind din neputinţa cea firească şi neaplecându-şi mintea spre cele pământeşti. Astfel, era cu totul pătruns de dragostea lui Dumnezeu. Cu ochii cei sufleteşti privea neabătut spre Hristos, urmând celor fără de trupuri. ***De aceea s-a învrednicit şi de mari daruri de la El, pentru că i s-a dat lui darul facerii de minuni, cum erau proorocii cei mai de demult.***

****

Se asemăna cu Moise; că, precum Moise a prefăcut apele cele amare întru dulceaţă cu lemnul arătat de Dumnezeu, ca să adape pe Israel cel însetat, tot astfel şi cuviosul Visarion a îndulcit amărăciunea apei de mare, prin rugăciune şi însemnarea sfintei cruci, ca să adape pe ucenicul lui cel slăbit de sete.

Odată, umblând el cu ucenicul lui pe marginea mării, acesta a însetat acolo de osteneala drumului şi de zăduful zilei şi zicea către sfântul: "Părinte, îmi este tare sete".

Cuviosul, făcând rugăciune şi însemnând marea cu semnul Sfintei Cruci, a zis: "În numele Domnului ia apă şi bea".

Ucenicul, luând apă din mare cu vasul ce purta, a văzut că apa este dulce la gust şi rece, ca şi cum ar fi curs dintr-un izvor viu. Deci, bând din destul şi răcorindu-se, a luat şi în vasul său.

Cuviosul Visarion, văzând aceasta, a zis ucenicului: "Fiule, pentru ce ai umplut vasul cu apă?"

Răspuns-a ucenicul: "Iartă-mă, părinte! Am luat apă ca să nu însetăm iarăşi pe cale!"

Atunci stareţul a zis: "Dumnezeu, Cel ce este în acest loc, este peste tot locul; şi, precum aici, aşa şi în tot locul poate să dea apă dulce celui însetat".

Numele ucenicului era Dula.

&&&

Cuviosul Visarion s-a asemănat şi lui Isus al lui Navi; căci precum acela a biruit pe Amorei, şi a oprit soarele în calea sa, tot aşa a făcut şi acesta. Mergând el cu ucenicul la alt stareţ, se apropia soarele spre apus şi calea era încă depărtată; deci Sfântul Visarion s-a rugat lui Dumnezeu, zicând: "Rogu-mă Ţie, Doamne, porunceşte ca să stea soarele până ce voi merge la robul tău". Şi aşa s-a făcut, că n-a apus soarele până ce a sosit cuviosul la acel stareţ.

Cuviosul a fost asemenea şi cu Sfântul prooroc Ilie, pentru că în vreme de secetă, cu rugăciunile sale a căzut ploaie îndestulată din cer pe pământ; şi aceasta nu s-a făcut odată sau de două ori, ci de mai multe ori. El se asemăna încă şi cu proorocul Elisei; căci precum acela a trecut apele Iordanului, despărţindu-le cu cojocul lui Ilie, tot aşa şi acesta, cu rugăciunile sale, a întărit firea apelor sub picioarele sale şi umbla pe deasupra apelor ca pe uscat; pentru că Nilul - cel mai mare fluviu - îl trecea ca pe uscat şi, oriunde i se întâmplau pâraie, le trecea cu picioarele neudate.

****

Cuviosul Visarion, petrecând oarecând în schit, s-a adus la biserică un om îndrăcit şi se făceau rugăciuni pentru el ca să se izbăvească de duhul cel necurat, dar nu ieşea dracul din el.

Atunci clericii au zis între ei: "Ce să facem cu îndrăcitul acesta?"

Unii ziceau: "Nimeni nu poate să izgonească pe drac, decât părintele Visarion; deci de-l vom ruga pe el de aceasta, apoi ne este teamă că nici în biserică nu va mai voi să vină. Deci să facem aşa: El vine de dimineaţă în biserică mai înainte decât toţi, atunci noi, apucând înainte de venirea lui, să punem pe omul cel îndrăcit în locul lui şi să-i zicem stareţului: "Părinte, deşteaptă pe cel ce doarme!"

Aşa au făcut clericii. Intrând cuviosul Visarion în biserică, după obiceiul său, a văzut pe acel om şezând în locul lui. Atunci el a stat aproape de cel îndrăcit şi nu voia să-l gonească din locul lui.

După ce s-a început pravila bisericii, clericii au zis către stareţ: "Părinte, deşteaptă pe cel ce doarme".

Părintele Visarion, apropiindu-se de acel om, l-a clătinat, zicându-i: "Scoală-te şi te du de aici!" Şi îndată dracul a ieşit din om, gonit prin cuvântul sfântului.

Sculându-se omul, a început a mulţumi lui Dumnezeu, că s-a izbăvit şi s-a făcut sănătos din acel ceas.

În acest fel clericii au pornit pe Sfântul Visarion spre acea facere de minuni, ca să izgonească pe diavoli. Astfel, acest cuvios părinte nu voia cu nici un chip să facă minuni la arătare, ca să nu fie slăvit de oameni, fiind smerit şi socotindu-se pe sine păcătos.

***

Odată, un frate din schit a căzut într-o greşeală şi preotul îi poruncea lui să iasă afară din biserică, ca unul ce nu era vrednic să fie împreună cu fraţii în soborul bisericesc.

Deci, cuviosul Visarion, sculându-se, a ieşit şi el împreună cu cel ce greşise, zicând: "Şi eu sunt păcătos ca acesta!" Într-acest fel a fost smerenia acestui sfânt părinte.

Ucenicii lui mai spuneau de el că patruzeci de ani nu s-a culcat pe coaste ca să se odihnească; ci, şezând, primea câte puţin somn. El sfătuia pe ucenicii săi să fie treji, ca astfel să se păzească totdeauna de cursele vrăjmaşului, şi le zicea: ***"Se cade monahului să fie ca şi Heruvimii şi Serafimii; şi, când cineva petrece în pace neavând războaie, atunci mai mult să se păzească şi să se smerească în faţa lui Dumnezeu, că nu cumva, părându-i-se că stă, să cadă în vreo greşeală mai cumplită. Pentru prea marea încredere în sine, mulţi s-au dat la război. De multe ori, pentru neputinţa noastră, Dumnezeu nu lasă să vină asupra noastră războaie, ca astfel să pierim desăvârşit".***

Toată viaţa acestui sfânt părinte era asemenea păsărilor ce zboară în aer, pentru că nimic nu a câştigat din cele pământeşti. Nu avea nici chilia sa, nici vreo adăpostire deosebită; ci, trecând din loc în loc, mergea ca un rătăcit prin pustie, prin surpături şi prin văi, neîngrijindu-se deloc de nevoile trupeşti, nici de hrană, nici de haine, având pe trup îmbrăcăminte numai o ruptură de haină, care îi acoperea trupul gol de tot. Ziua se ardea de zăduful soarelui, iar noaptea de frig. Rareori i se întâmpla vreodată să intre sub vreun acoperământ, ci astfel petrecea ca o pasăre prin munţi, iubind singurătatea; îşi ridica mintea spre Unul Dumnezeu şi îşi adâncea gândurile într-Însul. Totdeauna avea lacrimi în ochi şi adeseori scotea dese suspine din adâncul inimii, plângând şi tânguindu-se în toate zilele vieţii lui.

Apoi, ajungând la adânci bătrâneţi, s-a mutat la viaţa cea neîmbătrânită şi a trecut de la plângere la bucuria cea veşnică, prin ajutorul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine slavă în veci. Amin.